

Til § 16.

Udvalgets afgørelser om tilladelser og om tilbagekaldelse af tilladelser kan efter forslaget ikke påklages administrativt. Bestemmelsen, der er ny, har sammenhæng med, at dyreforsøgsudvalget er sammensat af sagkyndige medlemmer, således at der herved er opnået en betydelig garanti for afgørelsernes saglige rigtighed. På denne baggrund synes det ikke rimeligt at give en klageadgang til en administrerende myndighed, der ikke er i besiddelse af en tilsvarende sagkundskab, og som nødvendigvis må støtte sig til udvalgets sagkyndige vurdering.

Under hensyn til at dyreforsøgsudvalget ikke træffer afgørelser af bevillingsmæssig karakter, og at justitsministeren fortsat har adgang til i medfør af lovens § 17, stk. 2, at fastsætte generelle regler om udvalgets tilsynsvirksomhed, forekommer der ikke at være betænkeligheder ved på dette specialområde at afskære den almindelige rekurs til ministeren.

Der har ikke i praksis efter den gældende lov været tilfælde af rekurs, men en afklaring af spørgsmålet får større betydning, da udvalget foreslås tillagt større kompetence end hidtil. Reglen vedrører ikke adgangen til at indbringe afgørelserne for domstolene i overensstemmelse med den almindelige regel i grundlovens § 63.

Til § 17.

Bestemmelsen angiver dyreforsøgsudvalgets hovedfunktion, udover at meddele tilladelser efter loven, nemlig at føre tilsyn med lovens overholdelse. Bestemmelserne om journalføring og besigtigelsesadgang er konsekvenser af denne tilsynspligt. I bestemmelsens andet stykke gives der justitsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsynsvirksomheden. I den forbindelse skal det bemærkes, at der ikke gives ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler vedrørende afgørelser af ansøgninger om tilladelser, ligesom bemyndigelsen ikke omfatter adgang til at regulere de tilfælde, der skal kunne begrunde en tilbagekaldelse af tilladelserne, idet udvalget efter forslaget skal være helt selvstændigt stillet.

Til § 18.

Udvalgets pligt til at afgive en årlig beretning til justitsministeren svarer til pligten efter den gældende lovs § 7, stk. 3.

Til § 19.

Straffebestemmelsen er affattet i overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis, således at det udtrykkeligt er nævnt, hvilke bestemmelser i loven der er sanktioneret med straf. Strafferammen er fortsat som i den gældende lov bøde eller hæfte, idet

der er taget et forbehold for det tilfælde, at højere straf måtte være forskyldt efter anden lovgivning.

I *stk. 2* er der fastsat samme straf for den, der overtræder vilkår for en tilladelse eller undlader at efterkomme et pålæg efter § 14.

Stk. 3. I medfør af bestemmelsen kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifter om fremskaffelse af dyr til forsøg, jfr. forslagets § 8.

Til § 20.

Reglen er ny. Uanset at tilbagekaldelse i visse tilfælde formentlig også ville kunne finde sted uden udtrykkelig lovhjemmel, er det hensigtsmæssigt, at dette spørgsmål reguleres i loven. Den adfærd, der skal kunne begrunde tilbagekaldelse, beskrives som „grov eller gentagen“ overtrædelse af bestemte regler i loven eller af vilkår for tilladelsen eller af pålæg meddelt af dyreforsøgsudvalget. Tilbagekaldelsesadgangen er ikke som i straffelovens bestemmelser om rettighedsfrakendelse knyttet sammen med en betingelse om, at forholdet skal være straffbart, da der vil kunne være behov for straks administrativt at kunne standse forsøgsvirksomheden, uden at et straffbart forhold forinden er fastslået.

Til § 21.

Loven foreslås sat i kraft den 1. januar 1978. Herved opnås der en rimelig tid til at sammensætte det nye dyreforsøgsudvalg og eventuelt fastsætte nye administrative bestemmelser i henhold til loven.

Til §§ 22 og 23.

Bestemmelserne indeholder overgangsregler.

§ 22 opretholder de administrative bestemmelser, der er udstedt i medfør af den hidtidige lov.

Ifølge § 23 forbliver de meddelte tilladelser i kraft, til de udløber efter deres indhold. Lovens beskyttelsesregler finder dog umiddelbart anvendelse på forsøg i henhold til en ældre tilladelse.

Bestemmelsens andet stykke regulerer det tilfælde, at der efter loven vil kræves tilladelse til en virksomhed, der hidtil i henhold til gældende lovs § 1, stk. 1, nr. 1, har kunnet udøves uden tilladelse. I denne situation gives der den persongruppe, der således har kunnet udføre dyreforsøg uden særlig tilladelse, adgang til at fortsætte deres hidtidige virksomhed uden tilladelse i indtil 6 måneder efter lovens ikrafttræden. Efter dette tidspunkt kan denne personkreds ikke foretage forsøg efter § 1, stk. 1, uden tilladelse. Overgangsreglen er begrundet med, at der skal være tid for dyreforsøgsudvalget til at behandle ansøgningerne, når loven er trådt i kraft.

Til § 24.

Det foreslås, at loven, ligesom den hidtidige lov, ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.